

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. Плевен, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ К. ГРЪНЧАРОВ

Членове: ЦЕЗАРИНКА ХР. ЙОСИФОВА-
ЙОТКОВА
МАРИАН В. ИВАНОВ

при участието на секретаря НИКОЛАЙ В. ДИМИТРОВ
като разглежда докладваното от МАРИАН В. ИВАНОВ Въззивно наказателно дело от частен характер № 20224400600239 по описа за 2022 година

Производство по чл.314 и сл. от НПК.

С присъда №26007/ 01.07.2021г., постановена по НЧХД №210/ 2019г., РС-Червен бряг, признал подсъдимата Й.Т. Р.- ЕГН:***** за невиновна в това, че на 25.11.2018г., в с.***, обл.Плевен, пред хора от селото- “брат й и съседите“ е обвинила Д. П. А. с ЕГН ***** от гр.С., ж.к.“****“, бл.43, вх.Ж, ет.2, ап.***, че се преструва на нейна дъщеря и я е нарекла „курва“ и с това е наранила нейната чест и достойнство, поради което и на основание чл.304 от НПК, я оправдал по повдигнатото обвинение по чл.146, ал.1 от НК.

Срещу присъдата е постъпила въззивна жалба и в следствие и становище от сл.повереник на тъжителката Д. П. А., адвокат Х.Б.-АК-Плевен. В жалбата е посочено, че по изрично искане на тъжителката се обжалва присъдата.Твърди се, че първоинстанционния съд не е взел предвид всички релевантни доказателства по делото, поради което е постановил незаконосъобразна, неправилна и необоснована оправдателна присъда.Счита се, че от събраните гласни додоказателства не може да се направи категоричен и обоснован извод, че подсъдимата е извършила деянието, заради

което тъжителката е образувала наказателното дело. Посочено е, че двете страни не се намират в добри отношения, както и, че не са си изяснили важни въпроси за техните лични отношения. Моли се въззивният съд да отмени така постановената присъда и вместо нея да постанови нова присъда, с която подсъдимата Й.Т. Р. да бъде призната за виновна. В постъпилото становище е посочено, че се поддържа подадената въззивна жалба.

По изрично искане на тъжителката в настоящото въззивно производство адвокат Х.Б. беше заменен, като тъжителката се представлява от назначения за сл.защитник Т.К.-АК-Плевен. Адвокат Т.К. моли да се уважи депозираната от адвокат Х.Б. въззивна жалба. Отново се иска да се постанови нова присъда, с която Й.Р. да се признае за виновна.

Тъжителката редовно призована, не явявя. По делото са постъпили два броя молби и приложени „обяснение“ и снимков материал. В постъпилата молба с вх.рег.№3773/18.04.2022г. по същество се иска да се отхвърли „решението“ на РС-Ч.Бряг, по НЧХД №210/2019г., поради изцяло повърхностна работа по делото. Постъпилите от тъжителката молби са пространни и касаещи вътрешно семейни и лични отношения. В постъпилата молба с вх.рег №3613/13.04.2022г., се твърди, че всички разпитани свидетели – „М., И., Х., Л.“ наистина са били свидетели, че е била обиждана от Й.Р. Не се уточнява кога и къде, като същите свидетели са започнали да я обиждат и те. Изразява се становище, че същите свидетели би могло да са разпитат „още веднъж и с психолог“, като след един задълбочен анализ спора ще се разреши. В молбата си с вх.рег.№3773/18.04.2022г. описва случай, като се твърди, че е имало опити да бъде убита през през 2001г. и през 2011г., /чрез направени аборти/, когато нейна осиновителка „Пенка“ се опитала да се отърве от нея. Била принудена буквално да проси 3 години за да не почине. Твърди, че е във финансова безизходица и постоянен тормоз. Твърди, че подсъдимата Й.Р. е искала да я убие докато е била още зародиш в нея, по думите на нейна леля „М.“. Твърди, че е изпадала в клинична смърт три пъти, като осиновителите ѝ също са се опитвали да я убият, чрез изгаряне на левия крак. Твърди се в същата „молба“, че решението на РС-Ч.Бряг е изцяло повърхностно и недоказано. Твърди, че е следвало да се направи съдебно психиатрична експертиза на подсъдимата, като за нея-Д.А. е доказано, че страда от „шизотипно разстройство на личността“ и ако не се поддържа тази болест, с годините става „шизофрения“.

Постъпили са и възражения от адвокат И.А.- сл.защитник на ответницата по жалбата-подсъдимата Й.Т. Р.. Подадената жалба се счита за допустима, но неоснователна, съответно, че не са налице основания за отмяна или изменение на присъдата.Твърди се, че постановената присъда е обоснована и постановена при спазване на процесуалните правила.В подкрепа на това се твърди, че от всичките посочени от тъжителката доказателства, не са събрани дори и косвени такива за извършено деяние.Счита се, че първоинстанционния съд е постъпил по единствения възможен начин и постановил оправдателна присъда, тъй като липсват данни подзащитната му да е извършила деянието предмет на жалбата.Отделно от това се счита, че описаното в тъжбата само по себе си не съставлява престъпление и също е основание да се постанови оправдателна присъда.Придвид на така изложеното се моли да се потвърди първоинстанционната присъда.

Ответницата по жалбата, редовно призована не се явява.В съдебно заседание сл.защитникът на ответницата по жалбата-адвокат И.А.-АК-Плевен, по същество поддържа направените възражения. Отново се твърди, че липсват доказателства, подзащитната му да е извършила престъпление и онова което се тъжи в тъжбата.Счита се, че присъдата е правилна и законосъобразна и се моли да се потвърди.Отново се изразява становище, че изложеното в тъжбата не покрива признаците на състава на престъплението, което е допълнителен аргумент за постановяване на оправдателната присъда.

Въззивният съд, като се запозна със събраните по делото доказателства, изложеното в жалбата, становището, молбите и възраженията, прецени доводите на страните и след цялостна проверка на присъдата на основание чл.313 и чл.314 от НПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Делото пред първоинстанционния съд е било образувано по „искова молба“ от Д.А., с характер на „тъжба“, от 26.11.2018г., като НЧХД №384/2018г. на РС.Ч.Бряг.В последствие са постановявани решения от ОС-Плевен, с които са отменяни постановените от първоинстанционния съд определения за прекратяване на наказателното производство. /ВЧНД №474/2019г. и ВЧНД №94/2021г. на ОС-Плевен.

За да постанови обжалваната присъда, първоинстанционният съд е приел за установено от фактическа страна следното:

Тъжителката Д.А. и подсъдимата Й.Р., се намирали във влошени междуличностни отношения.Причина за това било обстоятелството, че подсъдимата Й.Р. е биологичен родител на тъжителката. Във връзка с твърдяното в подадената „искова молба“, че при първата им среща станал скандал, първоинстанционния съд приел, че нито в тъжбата именована „искова молба“, нито в множеството други молби, не са събрани никакви доказателства, къде се е осъществила тази среща.

Въззивният съд споделя изводите на първоинстанционният съд, за доказанността на приетото като фактическа обстановка. Изпълнил е задълженията си по чл.13 и 14 от НПК и е дал отговор на обстоятелствата, предмет на доказване съобразно чл.102 от НПК.

Първоинстанционният съд събрал доказателства за обективното, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото, относно твърденията в „тъжбата“.Приел и приложил по делото като писмени доказателства Решение от 24.12.1979г. на ГК 33 състав на на СРС, за допуснато осиновяване при условията на чл.54 от СК на И.Й. Р.Като майка е записана подсъдимата-Й.Т. Р., а баща неизвестен.Осиновители са посочени П.И.А. и П.П. А..От семейството на осиновителите е издаден нов акт за раждане №***/***г., съставен в гр.С., според който тъжителката е с имена Д. П. А. и ЕГН *****, съответно, като родители били записани П.И.А. и П.П. А..Посочил е и обстоятелството, че по друга предходна жалба на тъжителката е бил постановен отказ от образуване на наказателно проидводство, който отказ е потвърден с постановление №1429/2020г. на прокурор при ОП-Плевен.Установено е, че тъжителката е с диагноза-„Шизотипно разстройство“, с персистиращи параноидни идеи. /л.52 от НОХД №210/2019г на РС-Ч.Бряг/.Във връзка с многобройни уточняващи молби, придружени с ксерокопия на снимки от социалната мрежа, както и по искане на процесуалните представители на тъжителката, в качеството на свидетели са разпитани И. И.Ц., М. Т. Р.-сестра на подсъдимата, Л. Ц.Х.-внучка на подсъдимата, Х. Г.Х.-бивш съпруг на подсъдимата, К.Ц.Т. и Т.В.И..Показанията на тези свидетели съда приел по същество за достоверни и непредубедени.

Първоинстанционният съд е изложил в какво се състоят показанията на разпитаните свидетели и правилно и мотивирано е достигнал да извод, че в тези показания не се съдържат данни за престъпление. След преценка на събраните гласни доказателствени средства, правилно е приел, че не е установено на инкриминираната дата, да е имало среща между тъжителката и подсъдимата, съответно, че от обективна страна не е налице извършено деяние осъществяващо признаците на състава на престъплението „обида“. При това положение твърденията на тъжителката са останали изолирани и неоснователни.

Видно от показанията на свидетеля И. Ц. е, че същият не е виждал подсъдимата от 30 години и не познава тъжителката. Същият твърди, че му е налаган телефонен тормоз от тъжителката, която му звъняла от някакво село в Испания. От показанията на свидетеля Х. Х.-бивш съпруг на подсъдимата е видно, че тъжителката не е била обиждана и не знае нищо за обиди. Същите твърдения се съдържат и в показанията на Л. Х.-внучка на подсъдимата, а именно, че не знае за никакви обиди, не познава тъжителката и не е присъствала баба й-подсъдимата, да е обиждала тъжителката. Относно писани и други жалби от тъжителката са показанията и на свидетелката М. Т., която твърди, че е виждала тъжителката само веднъж. От показанията на свидетеля К.Т. е видно, че не познава тъжителката. Същата се е свързала с него и му казала, че е негова сестра от предишна връзка на баща му. Постоянно му пишела на „вайбър“, изпращала му и съобщение с текст „Какво се криеш бе мишко“, като го и обиждала. В тази връзка на л.34 от ВНЧХД №239/2022г. на ОС-Плевен, се намира приложен от тъжителката Д.А., „Протокол за предупреждение“ протокол, от който е видно, че същата е предупреждавана на 01.04.2022г. да не отправя закани и заплахи към свидетеля К.Ц.Т., както и да не извършва действия застрашаващи здравето му.

„Исковата молба“ с характер на „тъжба“ от тъжителката, е приложена в НЧХД №384/2018г. по описа на РС-Ч.Бряг. Видно от съдържанието на тази „тъжба“ е, че същата не съдържа данни за извършено престъпление от подсъдимата Й.Р. По същество представлява оплакване за взаимоотношения между тъжителката, биологичната и майка-подсъдимата Й. Р. и другите й роднини. Не е посочено кога и в какво се изразяват твърдените като обидни

думи от страна на биологичната майка на тъжителката. Тази „тъжба“ не отговаря на условията на чл.81, ал.1 от НПК. Тя следва да съдържа изискуемите реквизите посочени в чл.81, ал.1 от НПК, като от съществено значение са обстоятелството за престъплението. По същество това е частно обвинение пред съда и следва в тъжбата в максимална степен да се посочат време, място, начин на извършване на престъплението и конкретно съобразно предмета на доказване, в какво се изразяват обидните думи. Тези обстоятелства липсват в подадената „искова молба“ от Д.А. „Тъжбата“ съдържа общи оплаквания свързани със субективна преценка на тъжителката, за взаимоотношения с биологичната ѝ майка и другите ѝ роднини. Тя е датирана с 26.11.2018г., но не съдържа данни, за време и място на изречена по адрес на тъжителката обидна дума „курва, съответно в нейно присъствие и тя да я е възприела.

Правилно е посочена съдебната практика във връзка с престъплението по чл.146, ал.1 от НК и съответно обвързана с твърденията на тъжителката. Няма никакви доказателства кога и къде е изречена обида „курва“, нито пък има доказателства за непосредствено възприемане на обидните думи от тъжителката Д.А..

При така изяснената фактическа обстановка, въз основа на законосъобразно събрания и анализиран доказателствен материал, правилно първоинстанционни съд е приел, че Й.Р., от обективна страна, не е казала нещо унижително за честта и достойнството на тъжителката Д.А.. При условия, че не са налице обективни признаци на състава на престъплението, то не е необходимо да са правят изводи за субективните му признаци.

Липсата на който и да е от признаците от състава на престъплението, води до липса на престъпление, деянието не съставлява престъпление, поради което правилно на основание чл.304 от НПК, първоинстанционния съд е признал подсъдимата за невиновна и я оправдал по обвинение, по чл. 146, ал.1 от НК.

Предвид изложеното, то възраженията на частния тъжител и въззивен жалбоподател-Д.А., чрез сл.защитник Х. Б., по късно поддържани и от назначения сл.защитник-адвокат Т.К., са неоснователни. Неоснователни и общи са възраженията в постъпилите по въззивното производство „молби“ от тъжителката Д.А.. В тях пространно е изложено по същество личната

преценка за взаимоотношенията на тъжителката Д.А., с биологичната ѝ майка и други роднини. Твърденията на тъжителката за лично негативно отношение на първоинстанционния съд са също неоснователни. Разсъжденията на тъжителката за мотиви на роднините ѝ, свързани с наследяване нямат отношение към предмета на доказване по настоящото дело. Оценката ѝ за съществуващи конфликтни и лоши междуличностни отношения с роднините, извън предмета на доказване по настоящото производство, също са неотносими. Исканията да се направи СПЕ по отношение на подсъдимата, да се разпитат всичките ѝ деца пред психолог, както и „дори ексхумация“ на биологичният ѝ баща, записан като „неизвестен“, са абсурдни./л.27 от ВНЧХД №239/2022г. на ОС-Плевен/. В конкретния случай, съдът не е средството и наказателното производство не е начина, чрез който да се въздейства на роднините на тъжителката, да удовлетворят нейните желания. Дали тъжителката ще бъде призната от биологичния си родител и другите си роднини е морално етичен въпрос, а не наказателноправен. В една от молбите си до РС-Ч.Бряг, конкретно за назначаване на сл.защитник, тъжителката е посочила, че има по-вече от пет дела в страната./л.50 от НОХД №210/2019г на РС-Ч.Бряг/.

При извършената цялостна проверка, въззивният съд не намира да са налице основания за отмяна или изменение на постановената присъда, поради което следва същата да се потвърди.

По изложените съображения и на основание чл.334 т.6 във вр.с чл.338 от НПК, Плевенският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №260007/01.07.2021г., постановена по НЧХД №210/ 2019г. на РС-Червен бряг.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

